

Türk Silahlı Kuvvetlerinin üç yetişkin kıymetli elemanı nakliye uçağının düşmesi sonucu şehit oldular. Şehitlerden ikisi Ordu'lu. Biri binbaşı, birisi ise yüzbaşı. Binbaşı Ümit Karamustafa Fatsalı, Yüzbaşı Ali Şahin Odabaşı Ordulu, üçüncü şehit ise Astsubay Kıdemli Başçavuş Ömer Kadir Arlı Eskişehirli. Bu üç

yetişmiş eleman CASA marka askeri nakliye uçağının düşmesi ile toprağa düştüler.

CASA marka uçakların geçmişi zaten sabikalı. Düşüyorlar. Hatta bu uçaklara "uçan tabut" diyorlar.

Bu ayrıntılar bilinmesine rağmen halen kullanılmasına anlam vermek zor olsa gerek.

Silahlı kuvvetlerimiz bizim göz bebeğimiz. Bu kurumun mensupları da öyle. Çünkü az zamanda yetişmiyorlar. Uzun süre emekler karşısında uzmanlaşıyorlar. Bu mensupların hem aileleri hem de devletimiz büyük emekler vererek bu kadroları yetiştiriyorlar. O halde bu mensupların korunması gerekmez mi? Daha güvenilirlikli unsurlar kullanmaları gerekmez mi? Sabıkası olan uçaklarda görev yapmamaları gerekmez mi?

Teknoloji ilerliyor. Uçak teknolojisi de gelişiyor ve daha güvenli uçaklar yapılıyor.

Devletimiz bu gelişmeleri göz önünde bulundurmalı.

Silahlı kuvvetlerimiz de uçak alanında gelişmiş teknolojilerden faydalanmalı.

Devlet yöneticilerimizin bindiği özel uçaklar "olması gereken teknolojik unsurlardan" oluşuyorsa, Askeriyemizin tüm uçak unsurlarının da gelişmiş olması arzulanmalıdır.

Kısaca; Hava Kuvvetlerimizin üç yetişmiş elemanının kaybı içler acısıdır.

Fatsa'da on binlerce kişi Ümit Karamustafa'nın cenazesinde gözyaşı döktü.

Karamustafa ailesinin acılarını paylaştı.

Düşünmemiz gereken olgu şu olmalı.

Bu kıymetli uzmanlara emek veriliyor. Devletimiz uzman olsunlar diye yıllarını harcıyor.

Ailelerimiz de aynı duyarlılığı sergiliyor. Sonuçta da olası tehlikesi olan bir uçağın düşmesiyle hayatları son buluyor.

Dolayısıyla meselenin düşünülmesi gereken boyutu budur. Dikkat çekilmesi gereken nüans budur.

Mekanları cennet olsun.

Ailelerinin başı sağ olsun.